

Saarna 5.8.2018

Emmi Gong

Matt. 11: 20-24

Jeesus alkoi soimata niitä kaupunkeja, joissa hän oli useimmat voimatekonsa tehnyt, siitä etteivät ne olleet tehneet parannusta:

”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Betsaida! Jos teidän kaduillanne tehdyt voimateot olisi tehty Tyroksessa tai Sidonissa, niiden asukkaat olisivat jo aikoja sitten verhoutuneet säkkiin ja tuhkaan ja kääntyneet. Minä sanon teille: Tyros ja Sidon pääsevät tuomiopäivänä vähemmällä kuin te.

Entä sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut muka taivaaseen? Alas sinut syöstään, alas tuonelaan saakka! Jos sinun kaduillasi tehdyt voimateot olisi tehty Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänäkin päivänä. Minä sanon: Sodomaa pääsee tuomiopäivänä vähemmällä kuin sinä.”

Kovaa tekstiä Jeesukselta. Tämän päivän evankeliumi hämmentää ja jättää ensikuulemalta hieman kylmäksi. Mitä tällä tarkoitetaan? Mikä merkitys meidän ajassamme on ainakin tuhat vuotta sitten kuolleiden kaupunkien nuhtelemisella?

Korasin, Betsaida, Kapernaum. Nämä olivat kaikki Galileassa sijaitsevia pienempiä kaupunkeja, joita Jeesus vertasi isompiin, varakkaampiin ja vanhempiin kauppakaupunkeihin Tyrokseen ja Sidoniin Välimeren rannalla. Sodoma taas on Vanhasta testamentista tuttu kaupunki niin suurista synneistään, että Jumala näki parhaaksi tuhota koko kaupungin. Tätä pohjaa vasten kuulostaa kyllä aikamoiselta tuomiolta Kapernaumille.

Voimme vain arvailla sitä, mitä Jeesus erityisesti näissä kaupungeissa kritisoi. Historia ei ole säästänyt meille yksityiskohtaisempaa tietoa näiden kaupunkien asukkaista, tavoista tai toimista. Oikeastaan sillä ei meidän kannaltamme ole niin väliäkään. Väliä on sillä, että ne toimivat Jumalan tahtoa vastaan eivätkä halunneet Häntä kuunnella.

Jeesus puhuu siitä, etteivät nämä Galilean kaupungit olleet tehneet parannusta, vaikka hän oli tehnyt niissä useita voimatekoja ja julistanut Jumalan valtakuntaa. Puhuessamme parannuksen tekemisestä voisimme yhtä hyvin puhua kääntymisestä. Alkukielen verbi kuitenkin tarkoittaa ensisijaisesti mielen muuttamista. Kyse ei siis niinkään ole toiminnan muutoksesta, vaan ajattelun muutoksesta. Toki ne kulkevat käsi kädessä. Jos ajatusmallimme muuttuvat, niin niiden mukana muuttuvat myös tekemme. Vivahde on kuitenkin merkittävä, sillä verbillä rohkaistaan Jumalan yhteyteen, ei suorittamaan teoilla. Jos sydämemme ei ole mukana teoissamme, myös tekemme jäävät ontoiksi ja tyhjiksi. Jo suomen sana tekopyhä viittaa siihen, kuinka pelkillä teoilla yritetään saavuttaa jotakin, mutta mieli ei ole siinä mukana.

Kun haluamme etsiä Jumalaa ja etsiä Jumalan tahtoa, myös mieleemme ja ajattelumme muuttuu. Tämän muutoksen pohjalta arvioimme toimintaamme ja päädyimme sitä muuttamaan Jumalalle mieluisammaksi ja lähimmäisiämme paremmin palvelevaksi. Jos teemme hyviä tekoja vain, koska ”niin kuuluu tehdä” ja elämme elämäämme ajatellen, että ”näin kuuluu elää”, kadotamme jotakin olennaista omasta itsestämme ja ihmisyydestämme. Elämäämme saattaa myös alkaa hallita pelko. Pelko vääristä teoista, vääränlaisesta elämästä, vääränlaisesta olemisesta. Jumala voi olla pelottavakin, mutta Jumala ei ole kutsunut meitä pelkäämään, Jumala ei ole kutsunut meitä kahleisiin. Mitä jos en pysty vapautumaan omista kahleistani, omista peloistani? Mitä jos minun on vaikeaa luottaa rakastavaan Jumalaan, kun luen vain hänen tuomioistaan?

Itse ajattelen, että tällaiset tunteet ovat oikeutettuja eivätkä ne ole meidän vikamme. Tietenkin on hyödyllistä miettiä ja pohtia, mitä minä voisin itse tehdä? Miten lähtisin tästä eteenpäin? Mutta meillä on myös kaikkivaltias Jumala, joka on kanssamme ja kulkee vierellämme. Uskon, että Hän vastaa meille kyllä, vaikka meistä tuntuisikin, että vastaus viipyy. Saamme luottaa ja turvata Häneen ja jos emme siihen pysty, saamme tuoda pelkomme ja epäilyksemme Hänen eteensä. Kerran Jumala voi muuttaa mieltä, Hän voi myös meitä auttaa ja muuttaa sisältä päin.

Kun tarkastelemme raamatunkohtaa tarkemmin, huomaamme, että Jeesus on tehnyt voimatekojaan näissä kaupungeissa. Hän on niitä kutsunut, ohjannut ja halunnut auttaa. Mutta ne eivät ole kuunnelleet, ne ovat kääntäneet selkänsä Jumalalle. Tämä on se asia, mitä Jeesus kritisoi ja se syy, minkä takia kaupungeille ennustetaan kovaa tuomiota. Jos me käännyimme pois emmekä halua kuunnella Jumalaa, emme halua tietää Jumalan tahtoa ja ummistamme silmämme Hänen johdatukseltaan, niin silloin mekin olemme eksyksissä. Mutta Jumala kutsuu meitä luokseen useammin kuin kerran, usko ei ole kerrasta poikki -peliä. Yksi virhe ja se oli siinä. Ei. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Jumala on lahjoittanut meille uskon. Usko on Jumalan lahja, jotta kukaan ei sillä voisi kerskailla. Näin ollen, Jumala ei voi antaa meille liian vähän uskoa ja sanoa viimeisenä päivänä, että sori, uskosi ei riittänyt. Se, mitä Jumala meille antaa, riittää yltäkyläisesti. Saamme tietää sen ja luottaa siihen silloinkin, kun emme sydämessämme sitä tuntisi.